

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3042/05
15.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Предрага Трифуновића, Николе Станојевића и Михаила Рулића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених Аутономне Покрајине Војводина – Скупштина АПВ, коју заступа Јавно правобранилаштво Војводине и "ВВ", кога заступа адвокат БА, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.бр. 2457/2004 од 6.10 2005. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

I УСВАЈА СЕ у целости ревизија друготуженог и ПРЕИНАЧУЈУ пресуда Окружног суда у Новом Саду Гж.бр. 2457/2004 од 6.10 2005. године и пресуда Општинског суда у Новом Саду П. број 1821/02 од 26.03.2003. године у ставовима: првом и трећем изреке и решење о трошковима спора садржано у ставу четвртном изреке, тако што се ОДБИЈАЈУ као неосновани тужбени захтеви тужиоца АА, којим је тражио да се утврди да је насловом текста и насловом у уоквиреном делу текста објављеном у новосадском дневном листу "ГГ" дана __.1997. године на страни 9, објављена неистинита информација којом му је нарушен углед и повређена част; те да се друготужени "ВВ" обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно са првотуженим АП Војводина – Скупштине АПВ, исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.03.2003. године до исплате и да му о свом трошку, солидарно са првотуженим, објави изреку пресуде донете у овој правној ствари у новосадском дневном листу "ГГ" и __ листу "ДД", све у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде, као и захтев за накнадом трошкова овог спора.

II Тужилац се обавезује да друготуженом на име накнаде трошкова целог поступка исплати износ од 22.200,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П. број 1821/02 од 26.03.2003. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је насловом текста "Истрага против двојице адвоката" и насловом у уоквиреном делу текста "Пола наследства за провизију" објављеним у новосадском дневном листу "ГГ" дана __.1997. године на страни 9, објављена неистинита информација којом су нарушени углед и интерес и повређена част тужиоца. Ставом другим изреке прво и друготужени су солидарно обавезани да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплате износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.03.2003. године па до исплате, у року од 15 дана. Ставом трећим изреке прво и друготужени су обавезани да солидарно о свом трошку објаве изреку ове пресуде у новосадском дневном листу "ГГ" и у __ листу "ДД" у истом паричном року. Ставом четвртим изреке прво и друготужени су солидарно обавезани да тужиоцу исплате трошкове парничног поступка у износу од 108.370,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.03.2003. године. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца да се утврди да је текстом "Истрага против двојице адвоката" објављена неистинита информација, као и захтев за исплатом накнаде нематеријалне штете преко досуђеног износа до траженог од 300.000,00 динара са затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом шестим изреке одбијен је део тужбеног захтева тужиоца да се прво и друготужени солидарно обавезу да плате објављивање изреке ове пресуде у београдским дневним листовима: "ДД1", "ДД2", "ДД3" и "ДД44".

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж број 2457/2004 од 6.10.2005. године, ставом првим изреке, усвојене су делимично жалбе тужених, па је пресуда Општинског суда у Новом Саду П. број 1821/02 од 26.03.2003. године преиначена у побијаном усвајајућем делу тужбеног захтева за исплатом накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части, тако што су тужени обавезани да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части солидарно исплате износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.03.2003. године до исплате; док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца за накнадом овог вида нематеријалне штете одбијен као неоснован. Ставом другим изреке одбијене су жалбе тужених у преосталом делу и првостепена пресуда у побијаном а непреиначеном делу, као и у делу о трошковима поступка, потврђена.

Против наведене правоснажне другостепене пресуде, друготужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због: битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

испитујући правилност другостепене пресуде сходно члану 386. зпзп, Врховни суд је нашао да је ревизија основана стога што је она базирана на погрешној примени материјалног права. С тим што њеним доношењем није учињена апсолутно битна повреда одредаба парничног поступка из новелираног члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити пак нека од битних повреда на које се указује ревизијом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по професији адвокат који има адвокатску канцеларију у __, где се више година бави адвокатуром. Дана __.1997. године у __ дневном листу "ДД" на деветој страни, објављен је текст под насловом "Истрага против двојице адвоката", са наднасловом "Захтев Окружног јавног тужилаштва" и поднасловом "Кривична пријава терети ЋЋ адвокат из __ за превару у служби, а његов колега АА осумњичен је да му је помагао у извршењу овог кривичног дела". У том тексту се наводи да је Окружно јавно тужилаштво у Новом Саду поднело захтев за спровођење истраге против наведених адвоката јер је од стране СУП-а Нови Сад наведеном тужилаштву поднето више докумената којима се доказује да је адвокат ЋЋ имао намеру да свом клијенту ЕЕ омогући да наследи новац на који по закону није имала право. Као и да се истрага захтева и против АА који се касније умешао у трансакцију преношења наслеђене своте из 33 у ЖЖ, тако што је исходовао да се из 33 пренесе 27.380 __ долара у једну банку у __ где је овај износ конвертован у 30.630 немачких марака које је АА преко посредника подигао и донео у ЖЖ. Те да ће предстојећом истрагом у Новосадском окружном суду бити утврђено ко је све и колику награду добио приликом расподеле овог наследства. У истом тексту у средњем делу уоквирено, дакле у антрфилеу је под насловом "Пола наследства за провизију" објављен текст: "Према наводима кривичне пријаве ЕЕ је добила од наслеђене своте само 18.000 немачких марака. Међутим, потписала је изјаву да је на руке примила свих 27.380 канадских долара. ЕЕ је речено да је више од 12.000 немачких марака отишло за провизију онима који су јој омогућили да добије наследство. Како јој је објашњено део провизије је добио и један адвокат у __ на чији девизни рачун у банци у Сегедину су пребачени долари из 33. Међутим, у извештају инспектора ИИ се наводи да тај адвокат из Суботице није добио никакву провизију, већ га је АА частио вечером у једној кафани". По подацима из кривичних списа Окружног суда у Новом Саду Ки. 83/97 утврђено је да је Окружни јавни тужилац у Новом Саду на основу кривичне пријаве СУП-а Нови Сад (са пратећом документацијом) због постојања кривичног дела преваре, поднео дана 14.04.1997. године истражном судији тог суда, захтев за спровођење истраге против овде тужиоца због кривичног дела преваре (у служби). Истражни судија тог суда је дана 10.07.1997. године изјавио неслагање са захтевом за спровођење истраге, о чему је зато одлучило ванрасправно веће Окружног суда у Новом Саду решењем Кв. број 250/98 дана 27.07.1998. године о томе да нема места спровођењу истраге против овде тужиоца због наведеног кривичног дела. Садржина спорног објављеног текста одговара садржини навода из наведене кривичне пријаве и наведеног захтева за спровођење истраге, а садржина текста у антрфилеу наводима из захтева за спровођење истраге.

Иако је утврђено да је у предметном објављеном тексту дневног листа чији је друготужени издавач, у ствари тачно пренети наводи из кривичне пријаве СУП-а Нови Сад и захтева за спровођење истраге Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, нижестепени судови су сматрали да тужиоцу припада новчана накнада за претрпљену нематеријалну штету због повређене части и нарушеног угледа и да му следом тога припадају право на адекватну новчану накнаду и остала права по одредбама тада важећег Закона о јавном информисању. Са следећом аргументацијом: да наслов спорног текста: "Истрага против двојице адвоката" не одговара истини јер је у то време против овде тужиоца био поднет захтев за спровођење истраге, што се са њиховог правног становишта не може сматрати истрагом. Док сам наслов из антрфилеа "Пола наследства за провизију" без обзира што су у тексту који следи испод њега тачно пренети наводи из захтева за спровођење истраге није истинит обзиром да та тврдња из њих не произлази.

Међутим, правно је становиште Врховног суда да се не може прихватити правни закључак нижестепених судова да спорни наслов објављеног текста "Истрага против двојице адвоката" не одговара истини, односно да представља нетачну информацију јер се по њима подношење захтева за спровођење истраге не сматра истрагом, са кривично-правног аспекта. Стога што је одредбом члана 242. став 1. Законика о кривичном поступку прописано да се истрага спроводи подношењем захтева за спровођење истраге од стране овлашћеног јавног тужиоца. Зато се у смислу цитиране одредбе ЗКП може узети да је истрага фактички покренута подношењем захтева за спровођењем истраге од стране овлашћеног јавног тужиоца надлежном суду, против одређеног лица и за одређено кривично дело. Да ли ће се истрага као прва фаза кривичног поступка и спровести, о томе одлучује надлежни суд као "dominus litis". Следствено томе Врховни суд налази да спорни наслов текста који садржи реч "истрага" сасвим одговара суштини ствари, обзиром да је у то релевантно време његовог објављивања, истрага против овде тужиоца била легално покренута, па наслов представља синоним за ту фазу кривичног поступка. Такође, Врховни суд сматра да наслов "Пола наслеђа за провизију" текста из антрфилеа одговара суштини тог дела текста, за који је утврђено да одговара садржини навода из захтева за спровођење истраге. Утолико пре што је сврха антрфилеа у томе да даје допунско објашњење у погледу садржине објављеног текста. Стога смисао предметног наслова и текста у антрфилеу треба посматрати свеобухватно и у контексту међусобне повезаности са осталим делом објављеног текста.

Следом изложеног, Врховни суд надаље налази да објављивањем текста са спорним насловима који у суштини представљају истините информације, друготужени није проузроковао повреду тужиоцевог угледа и части, нити стога може бити одговоран за евентуално насталу нематеријалну штету. Зато друготужени не може бити обавезан на новчану накнаду нематеријалне штете и на реализацију права оштећеног лица која би му припала у смислу одредби тада важећег Закона о јавном информисању ("Сл. гласник РС" број 19/91 од 29.03.1991. године са изменама и допунама у бројевима: 53/93, 67/93 и

(Службени гласник РС број 19/91 од 29.03.1991. године, са изменама и допунама у бројевима: 55/93, 07/93 и 48/94) и члана 200. Закона о облигационим односима. Следиом чега је одлучио као у ставу I изреке ове пресуде.

Одлука о трошковима спора је донета сходно члану 166. став 2. у вези чланова 154. став 1. и 155. ЗПП, обзиром на успех друготуженог у овој парници, а висина накнаде је одмерена на име: заступања на 2. одржана рочишта, састава две жалбе и ревизије, све од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од укупно 18.800,00 динара према важећим АТ у време преузимања ових правних радњи и износ од укупно 3.400,00 динара на име таксе на жалбе и ревизију према ТТ такође у време њиховог подношења.

Са изложених разлога, Врховни суд је сходно члану 395. став 1. раније важећег ЗПП у смислу одредбе члана 491. став 1. важећег ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/2004 од 22.11.2004. године) преиначио пресуде нижестепених судова.

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц